Bhagavad Gita

Contents

Dhyāna Ślokas	 11
1 Sāṅkhya Yoga	 1
Closing Ślokas	 ç

Dhyāna Ślokas

श्री वल्लभा समाश्निष्टं दशहस्तं गजाननं गणनाथ महं वंदे सर्व सिद्धि प्रदायकम्

śrī vallabhā samāśliṣṭaṃ daśahastaṃ gajānanaṃ gaṇanātha mahaṃ vaṃde sarva siddhi pradāyakam

प्रपन्न पारिजाताय तोत्रवेत्रैक पाणये ज्ञानमुद्राय कृष्णाय गीतांऋतदुहे नमः

prapanna pārijātāya totravetraika pāṇaye jñānamudrāya kṛṣṇāya gītāmṛtaduhe namaḥ

व्यासाय विष्णु रूपाय व्यास रूपाय विष्णवे नमो वै ब्रह्म निधये वासिष्ठाय नमो नमः vyāsāya viṣṇu rūpāya vyāsa rūpāya viṣṇave namo vai brahma nidhaye vāsiṣṭhāya namo namaḥ

श्री कृष्णश्शरणं मम srī kṛṣṇaśśaraṇaṃ mama श्री कृष्णश्शरणं मम srī kṛṣṇaśśaraṇaṃ mama श्री कृष्णश्शरणं मम srī kṛṣṇaśśaraṇaṃ mama

2.0

ओं श्री परमात्मने नमः om śrī paramātmane namaḥ

अथ द्वितीयोऽध्यायः atha dvitīyo'dhyāyaḥ साण्ख्ययोगः sānkhya-yogaḥ

2.1

संजय उवाच saṃjaya uvāca

तं तथा कृपयाविष्टम् tam tathā kṛpayāviṣṭam अश्रुपूर्णाकुलेक्षणम् aśru-pūrṇākulekṣaṇam विषीदंतिमदं वाक्यम् viṣīdaṃtamidaṃ vākyam

उवाच मधुसूदनः uvāca madhusūdanaḥ

2.2

श्री भगवानुवाच śrī bhagavān-uvāca कुतस्त्वा कश्मलिमदं kutastvā kaśmalamidaṃ विषमे समुपस्थितम् viṣame samupasthitam अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यम् anārya-juṣṭamasvargyam

अकीर्तिकरमर्जुन akīrti-karam-arjuna

2.3

क्लैब्यं मा स्म गमः पार्थ klaibyam mā sma gamah pārtha

नैतत्त्वय्युपपद्यते naitat-tvayyupapadyate क्षुद्रं हृदयदौर्बल्यं kṣudraṃ hṛdaya-daurbalyaṃ

त्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतप tyaktvottistha paramtapa

2.4

अर्जुन उवाच कथं भीश्ममहं संख्ये द्रोणं च मधुसूदन इशुभिः प्रतियोत्स्यामि पुजार्हावरिसुदन

arjuna uvāca katham bhīśmamaham samkhye droṇam ca madhusūdana iśubhiḥ pratiyotsyāmi pūjārhāvarisūdana

2.5

गुरूनहत्वा हि महानुभावान् श्रेयो भोक्तुं भैक्ष्यमपीह लोके हत्वार्थकामंस्तु गुरूनिहैव भुंजीय भोगान् रुधिरप्रदिग्धान्

gurūnahatvā hi mahānubhāvān śreyo bhoktum bhaikṣyamapīha loke hatvārtha-kāmaṃstu gurūnihaiva bhuṃjīya bhogān rudhira-pradigdhān

2.6

न चैतद्विद्मः कतरन्नो गरीयः यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयुः यानेव हत्वा न जिजीविषामः तेऽवस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः na caitadvidmaḥ kataranno garīyaḥ yadvā jayema yadi vā no jayeyuḥ yāneva hatvā na jijīviṣāmaḥ te'vasthitāḥ pramukhe dhārtarāṣṭrāḥ

2.7

कार्पन्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामि त्वां धर्मसम्मूढचेताः यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम

kārpanya-doṣopahata-svabhāvaḥ pṛcchāmi tvāṃ dharma-sammūḍha-cetāḥ yacchreyaḥ syānniścitaṃ brūhi tanme śiṣyaste'haṃ śādhi māṃ tvāṃ prapannam

2.8

न हिप्रपश्यामि ममापनुद्याद् यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम्

na hi-prapaśyāmi mamāpanudyād yacchokam-ucchoṣaṇam-indriyāṇām avāpya bhūmāv-asapatnamṛddhaṃ rājyaṃ surāṇāmapi cādhipatyam

2.9

संजय उवाच एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परन्तपः न योत्स्य इति गोविंदम् उक्त्वा तूष्णीम् बभूव ह samjaya uvāca
evam-uktvā hṛṣīkeśam
guḍākeśaḥ parantapaḥ
na yotsya iti goviṃdam
uktvā tūṣṇīm babhūva ha

2.10

तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदंतमिदं वचः tam-uvāca hṛṣīkeśaḥ prahasanniva bhārata senayorubhayor-madhye viṣīdaṃtam-idaṃ vacaḥ

2.11

श्री भगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे गतासूनगतासूंश्च नानुशोचन्ति पण्डिताः śrī bhagavān-uvāca aśocyān-anvaśocas-tvam prajñā-vādāṃśca bhāṣase gatāsūn-agatāsūṃś-ca nānuśocanti paṇḍitāḥ

2.12

न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे जनाधिपाः न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् na tvevāham jātu nāsam na tvam neme janādhipāḥ na caiva na bhaviṣyāmaḥ sarve vayamataḥ param

2.13

देहिनोऽस्मिन् यथा देहे कौमारं यौवनं जरा तथा देहांतरप्राप्तिः धीरस्तत्र न मुह्यति

dehino'smin yathā dehe kaumāram yauvanam jarā tathā dehāmtara-prāptiḥ dhīras-tatra na muhyati

2.14

मात्रास्पर्शास्तु कौंतेय शीतोष्णसुखदुःखदाः आगमापायिनोऽनित्याः तांस्तितिक्षस्व भारत mātrā-sparśās-tu kauṃteya śītoṣṇa-sukha-duḥkha-dāḥ āgamāpāyino'nityāḥ tāṃs-titikṣasva bhārata

2.15

यं हि न व्यथयंत्येते पुरुषं पुरुषर्षभ समदुःखसुखं धीरं सोऽमृतत्वाय कल्पते yam hi na vyathayamtyete puruṣam puruṣarṣabha sama-duḥkha-sukham dhīram so'mṛtatvāya kalpate

2.16

नासतो विद्यते भावः r नाभावो विद्यते सतः r उभयोरपि दृष्तोऽन्तः v त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः t

nāsato vidyate bhāvaḥ nābhāvo vidyate sataḥ ubhayorapi dṛṣto'ntaḥ tvanayos-tattva-darśibhiḥ

2.17

अविनाशि तु तद्विद्धि येन सर्विमिदं ततम् विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमहीत avināśi tu tadviddhi yena sarvamidam tatam vināśam-avyayasyāsya na kaścit-kartum-arhati

2.18

अंतवन्त इमे देहाः नित्यस्योक्ताः शरीरिणः अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्युध्यस्व भारत

aṃtavanta ime dehāḥ nityasyoktāḥ śarīriṇaḥ anāśino'prameyasya tasmād-yudhyasva bhārata

2.19

य एनं वेत्ति हन्तारं यश्चैनं मन्यते हतं उभौ तौ न विजानीतः नायं हन्ति न हन्यते

ya enam vetti hantāram yaścainam manyate hatam ubhau tau na vijānītaḥ nāyam hanti na hanyate

2.20

न जायते म्रियते वा कदाचित् नायं भूत्वा भविता वा न भूयः अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणः न हन्यते हन्यमाने शरीरे

na jāyate mriyate vā kadācit nāyam bhūtvā bhavitā vā na bhūyaḥ ajo nityaḥ śāśvato'yam purāṇaḥ na hanyate hanyamāne śarīre

2.21

वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम् कथं स पुरुषः पार्थ कं घातयति हंति कम vedāvināśinam nityam ya enamajam-avyayam katham sa puruṣaḥ pārtha kam ghātayati hamti kam

2.22

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि तथा शरीराणि विहाय जीर्णानि अन्यानि संयाति नवानि देही vāsāmsi jīrņāni yathā vihāya navāni gṛhṇāti naro'parāṇi tathā śarīrāṇi vihāya jīrṇāni anyāni saṃyāti navāni dehī

2.23

नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः न चैनं क्लेदयन्त्यापः न शोषयति मारुतः nainam chindanti śastrāṇi nainam dahati pāvakaḥ na cainam kledayantyāpaḥ na śoṣayati mārutaḥ

2.24

अच्छेद्योऽयम् अदाह्योऽयम् अक्लेद्योऽशोष्य एव च नित्यः सर्वगतः स्थाणुः अचलोऽयं सनातनः

acchedyo'yam adāhyo'yam akledyo'śoṣya eva ca nityaḥ sarva-gataḥ sthāṇuḥ acalo'yaṃ sanātanaḥ

2.25

अव्यक्तोऽयम् अचिन्त्योऽयम् अविकार्योऽयमुच्यते तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुमर्हसि avyakto'yam acintyo'yam avikāryo'yamucyate tasmādevam viditvainam nānuśocitumarhasi

2.26

अथ चैनं नित्यजातं नित्यं वा मन्यसे मृतम् तथाऽपि त्वं महाबाहो नैवं शोचितुमर्हसि

atha cainam nityajātam nityam vā manyase mṛtam tathā'pi tvam mahābāho naivam śocitumarhasi

2.27

जातस्य हिध्रुवो मृत्युः ध्रुवं जन्म मृतस्य च तस्मादपरिहार्येऽर्थे न त्वं शोचित्महीस

jātasya hi-dhruvo mṛtyuḥ dhruvaṃ janma mṛtasya ca tasmādaparihārye'rthe na tvaṃ śocitumarhasi

2.28

अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना avyaktādīni bhūtāni vyaktamadhyāni bhārata avyakta-nidhanānyeva tatra kā paridevanā

2.29

आश्चर्यवत् पश्यति कश्चिदेनम् आश्चर्यवद् वदति तथैव ८आन्यः आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति श्रुत्वाप्येनं वेद न चैव कश्चित्

āścaryavat paśyati kaścidenam āścaryavad vadati tathaiva cānyaḥ āścaryavaccainamanyaḥ śṛṇoti śrutvāpyenaṃ veda na caiva kaścit

2.30

देही नित्यमवध्योऽयं देहे सर्वस्य भारत तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमहीस dehī nityamavadhyo'yam dehe sarvasya bhārata tasmātsarvāṇi bhūtāni na tvaṃ śocitumarhasi

Closing Ślokas

यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्विमिदं ततम् स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः

yataḥ pravṛttir-bhūtānāṃ yena sarvam-idaṃ tatam sva-karmaṇā tam-abhyarcya siddhiṃ viṃdati mānavaḥ

यत्र योगेश्वरः कृष्णः यत्र पार्थो धनुर्धरः तत्र श्रीविजयो भूतिः ध्रुवा नीतिर्मतिर्मम yatra yogeśvaraḥ kṛṣṇaḥ yatra pārtho dhanur-dharaḥ tatra śrīr-vijayo bhūtiḥ dhruvā nītir-matir-mama

श्री कृष्णश्शरणं मम श्री कृष्णश्शरणं मम श्री कृष्णश्शरणं मम

śrī kṛṣṇaśśaraṇaṃ mama śrī kṛṣṇaśśaraṇaṃ mama śrī kṛṣṇaśśaraṇaṃ mama